

10. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania stawki godzinowej asystenta osobistego, uwzględniając konieczność podwyższenia stawki ze względu na:
 - a) wykonywanie czynności medyczno-pielęgnacyjnych, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2,
 - b) odległość pomiędzy miejscem zamieszkania asystenta osobistego a miejscem świadczenia asystencji osobistej,
 - c) złożone potrzeby użytkownika,
- 2) zakres możliwych potrzeb szkoleniowych asystentów osobistych,
- 3) szczegółowy program i zakres godzinowy szkolenia ogólnego dla asystentów osobistych, szkolenia z pierwszej pomocy oraz przeszkolenia z ewakuacji osób z niepełnosprawnościami, a także minimalne kwalifikacje osób prowadzących te szkolenia – mając na względzie konieczność zapewnienia właściwych relacji pomiędzy użytkownikiem, a asystentem osobistym oraz zagwarantowania wysokiej jakości, efektywności i poziomu bezpieczeństwa świadczenia asystencji osobistej, oraz jej realizacji zgodnie z faktycznymi potrzebami użytkownika.

11. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 9, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę i zakres realizowanych czynności w obszarach, o których mowa w art. 15 ust. 1.

Art. 17. Asystent osobisty ma prawo do korzystania z superwizji asystencji osobistej w wymiarze nie mniejszym niż 2 godziny na pół roku.

Art. 18. 1. Użytkownikowi przysługuje nie więcej niż 4 godziny doradztwa wzajemnego w roku kalendarzowym.

2. Doradcą wzajemnym może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej dwuletnie udokumentowane doświadczenie korzystania z asystencji osobistej, w wymiarze co najmniej 30 godzin miesięcznie;
- 2) ukończyła szkolenie dla doradców wzajemnych.